25/07/2022

Patriarhul României: Iisus Hristos apără, salvează și înalță demnitatea persoanei care trece prin suferință și ajunge la pocăință

Image not found or type unknown

În cuvântul rostit duminică în Paraclisul Reşedinţei Patriarhale, Patriarhul României a subliniat că Domnul Iisus Hristos „apără, salvează și înalță demnitatea persoanei care trece prin suferință și ajunge la pocăință şi prin pocăinţă se întăreşte în credinţă”.

Afirmaţiile Preafericirii Sale au fost făcute în contextul citirii, la Liturghia din Duminica a 6-a după Rusalii, textului biblic care prezintă Vindecarea slăbănogului din Capernaum.

”Hristos vindecă mai întâi sufletul de păcate
La începutul omiliei, Patriarhul Daniel a spus că, după cum arată Evanghelia, Mântuitorul Iisus Hristos cunoaşte viaţa, gândurile şi sufletul tuturor oamenilor şi nu doar cuvintele pe care le rostesc.

„Mântuitorul Iisus Hristos ne arată că înainte de a dărui vindecare trupului era necesară iertarea păcatelor sufletului, dar în mod surprinzător Mântuitorul nu zice văzând credinţa lui, a slăbănogului, ci văzând credinţa lor, a celor care l-au adus la Iisus”.

„Când îi zice Fiule acestui slăbănog, aceasta înseamnă că Iisus a citit în sufletul slăbănogului o credinţă puternică, fiindcă în general când Iisus numeşte o persoană umană fiu sau fiică, înseamnă că a descoperit în sufletul persoanei respective o credinţă vie. Nu numai că cei care l-au adus pe slăbănog pe Iisus aveau credinţă, ci şi cel care a fost adus”.

„Aici vedem că Mântuitorul Iisus Hristos mai întâi vindecă sufletul de păcate, dă dezlegare sufletului de păcate şi după aceea îi spune: Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale!”.

”Multa lui pocăinţă a trezit în el multă credinţă
Potrivit Preafericirii Sale, foarte adesea bolile trupului reflectă boli ale sufletului,

legături nedezlegate, ascunse.

„De aceea, Biserica, înțelegând această Evanghelie, îi cheamă pe oamenii bolnavi mai întâi să se spovedească, să își mărturisească păcatele ca să primească iertare de păcate şi apoi săvârșește slujba Sfântului Maslu. Aceasta pentru că sufletul și trupul formează o unitate”.

„Însă, în mod surprinzător, Mântuitorul Iisus Hristos când îi spune acestui slăbănog Fiule, El arată iubirea Sa părintească faţă de cel care s-a pocăit prin suferinţă, multa lui suferinţă l-a adus la multă pocăinţă şi multa lui pocăinţă a trezit în el multă credinţă. Deci, credinţa aceasta verificată prin suferinţă îl face pe acest bolnav un om credincios”.

”Iisus nu este un simplu doctor
Pe lângă iertarea păcatelor celui care se pocăiește, Dumnezeu îi acordă titlul sau demnitatea de fiu duhovnicesc după har, a adăugat Părintele Patriarh.

„Aici vedem că Iisus nu este un simplu doctor, este mai întâi duhovnic al sufletului, apoi și doctor desăvârșit al trupului”.

„Mai vedem calitatea sa de duhovnic desăvârşit şi prin faptul că se bucură când un om bolnav se pocăieşte şi vindecă să ceară vindecare trupului şi arată că de fapt el este doctorul sufletelor şi al trupurilor şi este izvorul iertării şi al vindecării”.

Demnitatea persoanei
Iisus păstrează secretul păcatelor omului paralizat, a notat Patriarhul României.

„Desigur, cineva s-ar fi putut întreba de ce Iisus nu spune ce păcate a săvârşit omul acela, ci a zis doar Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale!. Iisus păstrează secretul păcatelor acestui om paralizat pentru a nu diminua demnitatea sa în faţa comunităţii. Iisus când primeşte un om umilit de suferință îndelungă, de imobilitate, de boală și de însingurare nu măreşte suferinţa lui prin umilirea lui, ci îi spune Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale!”.

„El apără, salvează și înalță demnitatea persoanei care trece prin suferință și ajunge la pocăință şi prin pocăinţă se întăreşte în credinţă. De aceea, Biserica a învățat de la Domnul Iisus Hristos să păstreze secretul spovedaniei ca să păstreze şi demnitatea persoanei în fața comunității”, a menţionat Preafericirea Sa.

Pe cine îi reprezintă cei patru oameni

Patriarhul a făcut referire, în predica Sa, şi la cei patru oameni care l-au adus pe slăbănog la Iisus.

„Îi reprezintă pe toți cei din Biserica lui Hristos care sunt milostivi și se îngrijesc de vindecarea și mântuirea celor trecuți prin suferință, boală, necazuri și încercări”.

„De aceea, Biserica are rugăciuni multe și diferite pentru vindecarea de boli. Prin Sfânta Taină a Spovedaniei și Împărtășaniei se dăruiește iertarea păcatelor, iar prin Taina Sfântului Maslu se dăruiește vindecarea de boli trupeşti şi sufleteşti”.

„De asemenea, vedem că aceştia care îi ajută pe bolnavi să vină la Hristos să se vindece şi să se mântuiască sunt preoții rugători, mai ales cei din spitale care se roagă necontenit pentru cei bolnavi, dar și preoţii de parohie și de mănăstire, sunt credincioșii milostivi care se roagă şi ei pentru cei bolnavi, fie în familie, fie în comunitate, și medicii creștini, competenți și milostivi, care stau aproape de cei bolnavi, se străduiesc să îi vindece, de fapt ei îi tratează, dar Dumnezeu îi vindecă pe cei bolnavi”.

„Astăzi, ne gândim la toți cei care sunt preoţi în spitale, medici, personal medical, care îi îngrijesc cu multă dăruire de sine și cu multă responsabilitate şi jertfelnicie pe bolnavi. Sunt o mulţime de oameni care nu se mai pot ruga ei înşişi, dar au în familie sau printre prieteni rugători”.

„Sunt o mulţime de oameni care trebuie aduşi la biserică, fiindcă ei nu se mai pot deplasa singuri. Şi aici vedem că aceştia care aduc pe cel bolnav la Iisus reprezintă pe toţi cei care au grijă de cei bolnavi, fie că se află acasă, în spital sau diferite aşezăminte pentru cei bătrâni şi bolnavi”, a explicat Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

Originea lucrării caritabile a Bisericii

Patriarhul României a precizat că Evanghelia de astăzi a inspirat lucrarea caritabilă a Bisericii.

„De la Mântuitorul Hristos și de la cei patru credincioși milostivi din Capernaum a învățat Biserica să înființeze primele bolnițe, farmacii și spitale şi toate popoarele creştine au învăţat iubirea milostivă şi smerită a lui Hristos şi aşa s-a născut lucrarea caritabilă a Bisericii. Chiar și în statele europene contemporane secularizate, filantropia medicală este de origine creștină”.

„Astăzi, îi felicităm pe toți cei care se îngrijesc de cei bolnavi și arată că fiecare

credincios care îi ajută pe cei bolnavi să se vindece, prin rugăciune și prin tratament, devine mâinile iubirii milostive ale lui Hristos”.

Importanţa rugăciunii
„Când Duhul lui Hristos locuiește în omul milostiv, mâinile lui devin mâinile lui Hristos, care ajută. Astfel, se înțelege mai bine ce înseamnă că Biserica este trupul tainic al lui Hristos care prin mâinile credincioșilor milostivi îi ajută pe cei bolnavi, săraci și necăjiți”.

„De aceea, este foarte important să ne rugăm nu doar pentru noi înşine şi pentru cei din familie, ci să ne rugăm pentru toţi cei care au nevoie de ajutorul milostiv”.

„Rugăciunea este izvor de iubire curată, după cum spune Sfântul Isaac sirul”, a precizat Preafericirea Sa.

Trei învăţături principale
Patriarhul Daniel a enunţat, pe scurt, principalele trei învăţături din Evanghelia Duminicii a 6-a după Rusalii.

Boala trupului îl cheamă tainic pe om şi la vindecarea sufletului de păcate;
Mântuitorul Iisus Hristos îi iartă păcatele slăbănogului şi apoi îi vindecă şi trupul;
Oamenii credincioşi care îl duc pe slăbănog la Iisus ca să-l vindece reprezintă de-a lungul istoriei pe toţi preoţii rugători, pe credincioşii milostivi şi pe medicii înţelepţi care lucrează pentru vindecarea bolnavilor.
„Evanghelia de astăzi ne îndeamnă să fim milostivi, să căutăm vindecarea sufletului şi a trupului şi să-i ajutăm pe cei suferinzi ca să vină la Hristos, la Biserica Sa, care, aşa cum spune Sfântul Ioan Gură de Aur, nu este tribunal care te judecă, ci spital care te vindecă”, a afirmat, în încheiere, Patriarhul României.

Foto credit: Ziarul Lumina / Emilian Apostolescu

basilica.ro